

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/4/2012
Identifikačné číslo spisu:	9512100002
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9512100002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bďžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 17. júla 2012 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému Ing. U. V. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 30. marca 2012, sp. zn. BB-4T 1/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len súd prvého stupňa, prvostupňový súd) z 30. marca 2012, sp. zn. BB-4T 1/2012, bol obžalovaný Ing. U. V. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v bode 1/ obžaloby v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19. júna 2009 v čase od 11.11 hod. do 11.53 hod. v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34, v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu prijal od E. F. platok vo forme 2 kusov bankoviek doposiaľ nezistenej nominálnej hodnoty v súvislosti s vydaním rozhodnutia o typovom schválení ES jednotlivého dovezeného vozidla zn. Renault Megane Scenic, VIN: X. žiadateľa Strojmont Kúty, s.r.o., Prievidza, ktoré rozhodnutie č.k.: AA/2009/03492 dňa 19. júna 2009 aj vydané a ním ako riaditeľom podpísané bolo, a to aj napriek tomu, že nebola splnená podmienka pre vydanie rozhodnutia daná ustanovením § 109 ods. 6 zákona č. 725/2004 Z.z. nakoľko k žiadosti a ani v čase vydania rozhodnutia dňa 19. júna 2009 nebol priložený

žiadatelom úradný preklad technického preukazu jednotlivu dovezeného motorového vozidla do štátneho jazyka,

2/ dňa 13. júla 2009 v čase od 14.16 hod. do 14.38 hod. v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34, v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu prijal od G. P. platok vo forme 2 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 20 € v súvislosti s vyriešením problému alternatívneho pohonu LPG vzťahujúceho sa k vozidlu zn. Škoda Octavia, žiadateľky M. Y. a vydaním rozhodnutia o uznaní typového schválenia ES jednotlivu dovezeného vozidla, ktoré rozhodnutím č.k.:AA/2009/04009 dňa 14. júla 2009 aj vydané a ním ako riaditeľom podpísané bolo.

Obžalovaný Ing. U. V. bol za to odsúdený podľa § 329 ods. 2, k § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania obžalovaný Ing. U. V. proti výrokom o vine a treste a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom obhajcu obžalovaný namietol len spáchanie skutku v bode 1/ a uviedol, že on a aj svedok E. F. odovzdanie a prevzatie úplatku popreli a z vyhotoveného obrazovo zvukového záznamu poskytnutie a prevzatie úplatku a dôvod jeho poskytnutia nevyplyvajú. Správne mal preto súd prvého stupňa postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného a uvedený skutok mal vypustiť. Teda súd prvého stupňa ho mal uznať za vinného len zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a preukázanie poskytnutia úplatku v sume 40 € (bod 2/ napadnutého rozsudku) malo byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 Tr. zák., ktorým by sa dosiahlo uloženie spravodlivého trestu.

Špecializovaný trestný súd nesprávne vyhodnotil aj spôsob spáchania skutku, jeho následok, závažnosť konania, mieru zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, rodinné pomery a možnosť nápravy. Poukázal na svoju bezúhonnosť, skutočnosť, že súdne trestaný doposiaľ nebol, ako i to, že za tri mesiace monitorovania jeho kancelárie boli zistené len 2 prípady vyvolávajúce podozrenie z korupčného správania. Podľa jeho názoru prvostupňový súd nesprávne prihliadol k priťažujúcej okolnosti, pretože ide iba o jeden pokračujúci trestný čin s jedným konaním naplňujúcim dve skutkové podstaty. Zákonný znak verejného činiteľa je obsiahnutý v oboch trestných činoch a pre prevahu poľahčujúcich okolností mal prvostupňový súd postupovať v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zák.

Podľa názoru obžalovaného na jeho nápravu a prevýchovu postačuje aj kratší trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a uloženie probačného dohľadu, pričom zdôraznil, že už nebude môcť vykonávať žiadnu funkciu v štátnej správe a že vo väzbe bol od 4. novembra 2009 do 16. decembra 2009.

Na záver odvolania preto navrhol, aby Najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a treste (nesprávne je uvedené ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.) a uznal ho za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. mu uložil úhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu ako aj probačný dohľad, trvanie ktorých ponecháva na úvahu odvolacieho súdu.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietol výrok o uloženom treste, ktorý je podľa jeho názoru neprimerane mierny, pretože obžalovaný ako verejný činiteľ spáchal dva čiastkové skutky a bez zásahu polície by v nezákonnom konaní pokračoval. Obžalovanému mal byť preto uložený prísnejší trest odňatia slobody (v strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby) a súčasne aj peňažný trest, ktorého

uloženie umožňuje § 56 ods. 1 Tr. zák. a ktorý je pri danom druhu trestnej činnosti vhodným prostriedkom proti získanému prospechu. Zároveň mal byť obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti, pretože skutky spáchal v súvislosti s výkonom funkcie a právomoci riaditeľa. Skutočnosť, že obžalovaný už nie je v štátnej službe uloženie tohto trestu nebráni.

Podľa zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe (§ 19 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 3 písm. c/) pri posudzovaní bezúhonnosti sa síce prihliada aj na odsúdenie za úmyselný trestný čin vrátane korupcie, ale pri možnej zmene tohto zákona v budúcnosti je logické tento druh trestu uložiť.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody (v strede trestnej sadzby) a na jeho výkon ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia a zároveň uložil aj trest zákazu činnosti na dobu štyroch 4 roky, ako aj peňažný trest vo výške 400 € (bez uvedenia náhradného trestu odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu).

Najvyšší súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora sú dôvodné (aj keď z iných než ním uvádzaných dôvodov), a to aj so zreteľom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj:

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Na úvod je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ustanoveniami § 163 ods. 1, ods. 2, § 172 ods. 1 Tr. por., keď v záhlaví napadnutého rozsudku neuviedol, že vo veci rozhodoval Špecializovaný trestný súd v Pezinku a v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 30. marca 2012 uviedol, že rozsudok bol vyhlásený 20. marca 2012. Pri údajoch týkajúcich sa osoby obžalovaného nie je uvedené miesto jeho narodenia. Napokon vo výroku o treste vo vyhlásenom rozsudku je uvedená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. l/ Tr. por. a vo vyhotovenom rozsudku zas príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Vyhotovený rozsudok nie je preto v zhode s jeho vyhlásením. Pre tieto pochybenia spolu s ďalšími pochybeniami zistenými odvolacím súdom v napadnutom rozsudku bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný Ing. U. V. sa dopustil skutku uvedeného pod bodom 2/ napadnutého rozsudku. Doposiaľ vykonané dôkazy - priznávajúca výpoveď obžalovaného a usvedčujúca výpoveď svedka G. P., to bez akejkoľvek pochybnosti preukazujú a ostatné dôkazy sú v súlade s týmito výpoveďami.

Odlišná situácia je však ohľadne skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, pretože aj Najvyšší súd má za to, že doposiaľ vykonané dôkazy bez akejkoľvek pochybnosti nepreukazujú, že obžalovaný spáchal aj tento skutok. Obžalovaný, ale aj svedok E. F. spáchanie uvedeného skutku popierajú a ostatné dôkazy, okrem iného i obrazovo zvukový záznam jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti to bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú.

Najvyšší súd okrem toho poukazuje na to, že pre tento skutok nebolo vôbec vznesené obvinenie. Z

obsahu spisu je zrejmé, že v prípravnom konaní uznesením vyšetrovateľa PPZ - ÚBPK - Západ ČVS: PPZ-83/BPK-Z-2009 z 27. mája 2009 (č.l. 1) bolo podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. začaté trestné stíhanie (takzvané vo veci) v bode 1/ za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase od roku 2008 v Prievidzi a okolí doposiaľ neznáme osoby v postavení pracovníkov Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi v postavení verejných činiteľov v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a zmene a doplnení niektorých zákonov, žiadali a prijali a i naďalej žiadajú a prijímajú úplatky v presne nezistenej výške od doposiaľ neustálených osôb - žiadateľov o uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla alebo o uznanie typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla za to, že zabezpečia uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla alebo o uznanie typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla i napriek tomu, že nespĺňajú podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách, alebo nepredložia všetky predpísané doklady na vydanie takého rozhodnutia alebo toto schválenie uprednostnia pred ostatnými žiadateľmi.

2/ v presne nezistenom čase od roku 2008 v Prievidzi a okolí doposiaľ neznáme osoby ako žiadatelia o uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla alebo o uznanie typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla ponúkali a poskytovali a naďalej ponúkajú a poskytujú úplatky v doposiaľ nezistenej výške osobám v postavení pracovníkov Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi za to, že tieto osoby im zabezpečia uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla alebo o uznanie typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla i napriek tomu, že nespĺňajú podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách alebo nepredložia všetky predpísané doklady na vydanie takého rozhodnutia alebo toto schválenie uprednostnia pred ostatnými žiadateľmi.

Ďalším uznesením vyšetrovateľa v tejto veci zo 4. novembra 2009 (č.l. 2) podľa § 206 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný Ing. U. V. trestne stíhaný, okrem iných obvinených (ktorých trestné veci boli vylúčené na samostatné konanie uzneseniami vyšetrovateľa zo 12. júla 2010 a 8. marca 2010 č.l. 7, 15, 22) v bodoch 1/ - 4/ pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 9. júna 2009 v čase od 13.30 hod. do 13.52 hod v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34 v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu t.z. v postavení verejného činiteľa v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od U. K., nar. XX. L. XXXX, úplatok vo výške 50 € za to, že zabezpečí vydanie rozhodnutia o uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla zn. Land Rover, VIN: F. na osobu X. F., trvale bytom P., V. ul. XXX/X, i napriek tomu, že neboli splnené všetky podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách na vydanie takého rozhodnutia a toto schválenie uprednostni pred ostatnými žiadateľmi,

2/ dňa 16. júna 2009 v čase od 11.06 hod. do 11.26 hod v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34 v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu t.z. v postavení verejného činiteľa v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od W. N., nar. XX. U. XXXX, úplatok v doposiaľ nezistenej výške za to, že zabezpečí vydanie rozhodnutia o uznanie schválenia jednotlivého dovezeného vozidla zn. Mazda CX7, VIN: L. na spoločnosť Strojop, spol. s r.o., Prievidza, Opatovská cesta č. 11, i napriek tomu, že neboli splnené všetky podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách na vydanie takého rozhodnutia a toto schválenie uprednostni pred ostatnými žiadateľmi,

3/ dňa 19. júna 2009 v čase od 11.11 hod. do 11.53 hod. v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34 v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu, t.z. v postavení verejného činiteľa v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prijal od E. F., nar. XX. R. XXXX, úplatok vo forme 2 kusov bankoviek doposiaľ nezistenej nominálnej hodnoty za to, že zabezpečí vydanie rozhodnutia o uznanie schválenia jednotlivu dovezeného vozidla zn. Ford Mustang, VIN: J. na osobu P. X., trvale bytom M., G. ul. č. XXX/XX, i napriek tomu, že neboli splnené všetky podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách na vydanie takeého rozhodnutia a toto schválenie uprednostní pred ostatnými žiadosťami,

4/ dňa 13. júla 2009 v čase od 14.16 hod. do 14.38 hod. v Prievidzi na ul. J. Červeňa 34 v kancelárii riaditeľa Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi ako riaditeľ tohto úradu, t.z. v postavení verejného činiteľa v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov prijal od G. P., nar. XX. O. XXXX, úplatok vo forme 2 kusov bankoviek doposiaľ nezistenej nominálnej hodnoty za to, že tomuto zabezpečí zlegalizovanie plynového zariadenia vozidla zn. Škoda Octavia, ktoré má v užívaní a to tak, že mu tento alternatívny pohon potvrdí v osvedčení o evidencii vozidla i napriek tomu, že neboli splnené všetky podmienky v zmysle zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách.

Obvinený Ing. U. V. bol k týmto skutkom v prípravnom konaní opakovane v dňoch 4. novembra 2009 (pred vyšetrovateľom č.l. 57) a 6. novembra 2009 (pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, ďalej len sudca pre prípravné konanie č.l. 64) vypočutý, bez toho, aby bol upozornený na zmenu skutkových zistení. Rovnako ku skutku v bode 3/ bol 4. novembra 2009 (č.l. 78) vypočutý aj svedok E. F.. Zadovážené boli obrazovo zvukové záznamy z 19. júna 2009 (č.l. 124) a z 13. júla 2009 (č.l. 130) pod ČVS: PPZ-83/BPK-2-2009, a to na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie podľa § 114 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. z 1. júna 2009 pod sp. zn. BB-ŠS - V - 326 - 01/09 - Ntt - 278 (na Najvyššom súde vedené pod sp. zn. NS - V - 42/2012), prevzaté boli spisy Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prievidzi pod sp. zn. AA/2009/04009 a AA/2009/03492. Vyšetrovateľ po skončení vyšetrovania (nedodrжал lehotu 4 mesiacov danú v zmysle § 209 ods. 2 Tr. por., od vznesenia obvinenia 4. novembra 2009 do skončenia vyšetrovania 2. augusta 2010 uplynula doba 9 mesiacov, načo nereagoval ani prokurátor) podal 6. augusta 2010 návrh na podanie obžaloby pre dva čiastkové skutky z 19. júna 2009 a 13. júla 2009 týkajúce sa vozidiel Renault Megan Scenic pre Strojmont Kúty, s.r.o., Prievidza a Škoda Octavia pre M. Y..

Prokurátor uznesením z 13. decembra 2011, sp. zn. VII/2 Gv 80/09, podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie obvineného Ing. U. V. pre čiastkové útoky pod bodmi 1/ - 2/ z 9. júna 2009 a 16. júna 2009 právne posúdené ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. decembra 2011, pričom v spise sa osvedčenie o doručení tohto uznesenia procesným stranám nenachádza. Následne prokurátor podal 12. januára 2012 na Špecializovaný trestný súd obžalobu z 11. januára 2012, sp. zn. VII/2 Gv 80/09, na obvineného Ing. U. V. pre dva čiastkové skutky z 19. júna 2009 a 13. júla 2009 na tom skutkovom základe ako je to uvedené v napadnutom rozsudku s tou úpravou, že z oboch skutkov pod bodom 1/ a 2/ bola vypustená citácia : „v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. f/, písm. m/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. h/ zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov“, koniec citácie a v týchto skutkoch bol pozmenený slovosled. V spise chýba rozhodnutie o pridelení tejto trestnej veci konkrétnemu predsedovi senátu prvostupňového súdu, aj keď táto povinnosť vyplýva z rozvrhu práce na rok 2012.

Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že skutok pod bodom 3/ uznesenia vyšetrovateľa zo 4. novembra 2009 nie je totožný so skutkom uvedeným v obžalobe pod bodom 1/ a ani so skutkom uvedeným v napadnutom rozsudku pod bodom 1/. Skutok v uznesení vyšetrovateľa obsahuje korupčné

konanie obžalovaného v postavení verejného činiteľa, keď mal prevziať úplatok za vydanie rozhodnutia týkajúceho sa individuálne dovezeného vozidla Ford Mustang a skutok v obžalobe a napadnutom rozsudku obsahuje korupčné konanie obžalovaného v postavení verejného činiteľa, keď mal prevziať úplatok za vydanie rozhodnutia týkajúceho sa individuálne dovezeného vozidla Renault Megane Scenic. Konanie obžalovaného v tomto skutku nie je totožné a nie je totožný ani následok, lebo obžalovaný mal prevziať úplatok za účelom vydania dvoch rôznych rozhodnutí k dvom rôznym vozidlám. Obžalovaný bol v prípravnom konaní vypočutý iba ku skutkom uvedeným v uznesení vyšetrovateľa pod bodmi 1/ - 4/, teda nie aj ku skutku pod bodom 3/ po jeho úprave, ako je uvedený v obžalobe, na čo nebol obžalovaný upozornený, a to ani pri preštudovaní spisu po skončení vyšetrovania. Tým došlo aj k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu upravených v ustanovení § 34 ods. 1, § 122 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pričom táto povinnosť orgánov činných v trestnom konaní vyplýva aj z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. por.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyzoomie osobu, ktorá návrh podala.

Najvyšší súd má za to, že prvostupňový súd uznal obžalovaného vinným zo skutku pod bodom 1/, pre ktorý nebolo vznesené - rozšírené obvinenie v zmysle § 206 ods. 5, § 234 ods. 2 Tr. por. Ide o závažnú procesnú chybu, ktorú bolo možné v konaní pred súdom napraviť iba odmietnutím obžaloby a vrátením veci prokurátorovi, čo však prvostupňový súd nespravil.

Nezákonný bol aj postup súdu prvého stupňa po podaní obžaloby, pretože aj keď bola podaná obžaloba pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (tiež aj pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) s trestnou sadzbou od 5 rokov do 12 rokov, v zmysle § 243 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. nevykonal verejné zasadnutie za účelom predbežného prejednávania obžaloby. Ak by tak bol konal a obžalobu dôsledne preskúmal vyššie spomenuté procesné pochybenia vedúce k odmietnutiu obžaloby a vráteniu veci prokurátorovi v zmysle § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. by zistil. Nedodržaním uvedeného zákonného postupu takto podanú obžalobu pre skutok, pre ktorý sa nevznieslo obvinenie prijal na prejednanie a rozhodnutie, a tým sa zbavil možnosti postupu podľa posledne uvedeného ustanovenia Trestného poriadku.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotlivci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 10 ods. 16 Tr. por. skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak.

Podľa § 206 ods. 5 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, rozšíri uznesením policajt obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, čo sa v posudzovanej veci nestalo.

V súčasnosti platný a účinný Trestný poriadok (zákon číslo 301/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, účinný od 1. januára 2006) na rozdiel od predchádzajúceho Trestného poriadku inštitút vypustenia čiastkového skutku pokračovacieho trestného činu neobsahuje. Z § 9 ods. 2 Trestného poriadku je zrejmé, že ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 (trestné stíhanie nemožno začať, a ak už

bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak sú splnené zákonné podmienky uvedené pod písmenami a) - g)) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu, viedlo trestné stíhanie.

Z ustanovení tretej časti tretej hlavy šiesteho dielu Trestného poriadku vyplývajú spôsoby rozhodnutia súdu na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru Najvyššieho súdu vrátenie veci prokurátorovi v zmysle § 279 ods. 1 Tr. por. pre nesplnenie zákonných podmienok neprichádza do úvahy, pretože súd vráti vec prokurátorovi uznesením na došetrenie len vtedy, ak počas hlavného pojednávania vyjde najavo, že obžalovaný spáchal ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom a prokurátor o vrátenie veci požiadal so zreteľom na potrebu spoločného prejednávania, ktorý stav však nenastal. Rovnako tak nie sú však splnené zákonné podmienky ani pre iný postup súdu na hlavnom pojednávaní s výnimkou rozsudku podľa § 284 Tr. por.

Pokiaľ ide o ďalšie vady, ktorými je napadnutý rozsudok zaťažný, potrebné je poukázať na nasledovné.

Súd prvého stupňa nerešpektoval ani ustanovenie § 240 ods. 3 Tr. por. a obžalovanému nedoručil výzvu na podanie návrhov na vykonanie dôkazov. Nevykonaním verejného zasadnutia za účelom predbežného prejednávania obžaloby podľa § 244 Tr. por. hrubo porušil právo obžalovaného na obhajobu, pretože mu odoprel možnosť vyjadriť sa na verejnom zasadnutí k uzatvoreniu dohody o vine a treste s prokurátorom a nemohol sa ani vyjadriť k rozsahu dokazovania. Uvedená nezákonnosť sa logicky prenáša aj na ďalšie súdne konanie a výsledky z toho vyplývajúce.

Pochybil súd prvého stupňa aj pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Znalecký posudok č. 33/2009 z 15. januára 2010 na č.l. 306 nevykonával vôbec (nevypočul znalca, resp. so súhlasom procesných strán ho neprečítal), hoci sa týkal obrazovo zvukových záznamov (č.l. 117), ktoré boli v dôsledku nesprávnej inštalácie značne nezrozumiteľné a nekvalitné. Tento nedostatok sa nepodarilo odstrániť ani znalcovi za použitia modernej audiovizuálnej techniky. Uvedený posudok má pritom podstatný význam pri hodnotení obsahu obrazovo zvukových záznamov samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi, najmä za situácie, ak prvostupňový súd tento dôkaz pre posúdenie viny obžalovaného považoval za rozhodujúci, ako to uviedol v napadnutom rozsudku. Podľa § 269, § 270 ods. 1, ods. 2 Tr. por. neboli vykonané dôkazy - protokoly o kontrole na č.l. 339, týkajúce sa porušenia predpisov pri plnení povinností aj zo strany obžalovaného za účelom vyhodnotenia osoby páchatel'a a utajená príloha pod sp. zn. BB-ŠS-V-326-01/09-Ntt-278 - príkazy sudcu pre prípravné konanie na vyhotovenie obrazovo zvukových záznamov, čo je významné pre posúdenie zákonnosti použitia informačno - technických prostriedkov. Znalecký posudok č. 5/2010 z 15. januára 2010 na č.l. 279 týkajúci sa preskúmania stolového počítača (ale aj ďalších počítačov spolupracovníkov - obvinených) z kancelárie obžalovaného, za účelom získania textových súborov majúciich vzťah k predmetným rozhodnutiam obžalovaného, bol síce na hlavnom pojednávaní prečítaný, ale bez súhlasu procesných strán, hoci nejde o listinný dôkaz. Tým došlo k porušeniu ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. por. a o takto vykonaný dôkaz nie je možné oprieť výrok o vine obžalovaného. Súd prvého stupňa bude povinný uvedené dôkazy z týchto dôvodov vykonať zákonným spôsobom.

K odvolacej námietke obžalovaného o vypustení skutku v bode 1/ podanej obžaloby Najvyšší súd len poznamenáva, že so zreteľom na skutočnosti uvedené na strane 11 tohto uznesenia takýto postup aplikovať nemožno. K písomnému vyhotoveniu odvolania obžalovaného Najvyšší súd ešte dodáva, že ho posudzoval z hľadiska celého jeho obsahu, a preto došiel k záveru, že obžalovaný napadnutý rozsudok nenamietol len vo výroku o treste (žiadal zrušiť rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por., teda len vo výroku o treste), ale aj vo výroku o vine, pretože ním namietol aj spáchanie skutku v bode 1/. V súvislosti s obhajobou obžalovaného je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že doposiaľ nebolo zrušené opatrenie o ustanovení obhajcu obžalovanému v zmysle § 40 ods. 5 Tr. por. napriek tomu, že svojou obhajobou obžalovaný poveril zvoleného obhajcu (č.l. 48, 49).

Z týchto dôvodov bude preto potrebné, aby prvostupňový súd na novom hlavnom pojednávaní vytýkané nedostatky vo vykonávaní dôkazov odstránil a uvedené dôkazy vykonával zákonným spôsobom a zároveň

v súlade so zákonom rozhodol aj o skutku v bode 1/ podanej obžaloby, pre ktorý nebolo vznesené obvinenie v dôsledku čoho nemohlo byť dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Až na podklade takto vykonaného dokazovania bude možné o otázke viny a trestu rozhodnúť v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o dôvodnosť odvolania prokurátora voči výroku o treste so zreteľom na dôvody zrušenia napadnutého rozsudku je potrebné uviesť, že úvahy o druhu a výške uloženého trestu sú v tomto štádiu trestného stíhania predčasné. Navyše pri pochybeniach, ktoré sú naznačené, jeho odvolacie námietky nezodpovedajú stavu veci a zákonu.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.